

חוק ההתאזרחות ההדריש בצרפת

(מאת סופרנו בפאריס)

עוד לפני המלחמה אמרו בצרפת לשנות את מני-החוקה הישנה המחמירה ללא צורך את דבר ההתאזרחות על כל הנתינים הזרים היושבים רבות בשנים בצרפת. הנזקים הגדולים בחיי-אדם בימי המלחמה, הנודל המבני העלוב של האוכלוסין הכריחו את מדינאי צרפת לשנות יחס לגבי השאלה הזו וכך עלו וצאו כמה וכמה הצעות לחוקת התאזרחות חדשה עד שנוסחה הצעה סופית מת בדצמבר 1925 ע"י הסינאט ונתקבלה עתה בבית הנבחרים.

החוק החדש מחולל מהסכה נמורה במצב הקיים, החוק החדש קובע, כי אשה צרפתייה, שנישאה לזר עם זה, היושב בצרפת, נשארת נתינת-צרפת כל זמן שאינה דורשת בפירוש את קבלת הנתינות של בעלה, אין מפיקין את לאומיותה של האשה הצרפתייה אלא אם נישאה מחוץ לתחומי צרפת לשאינו צרפתי ונתאזרחה במדינת בעלה על פי החוקים הקיימים בה, עפ"י החוקה הישנה נימלת לאומיותה של אשה, שנישאה לנתין זר, אפילו כששניהם יושבים בנבוכותיה של צרפת.

גם בנוגע לילדים חלו שנויים מרובים, ילד שנולד לאב צרפתי הוא נתין-צרפת אפילו אם לירתו היתה בחו"ל; ילד שנולד לאם צרפתייה ולאב שאינו צרפתי נחשב על האומה הצרפתייה מבלי שחאא לו הזכות - הקיימת עתה - לותר עליה, רק לילדים שאבותיהם ואמותיהם זרים הפה נחנה זכות-זיתור כזו, הדברים אמורים בילדים כדל והוא הדין לגבי ילדים שלא נולדו בצרפת.

אין להטיל כל מקפוק, כי השנויים האלה בשמתי-ההשתייכות הלאומית עשויים להגדיל את כמות האזרחים בצרפת, כי מספר הנשים שנישאו בצרפת לנתיני חו"ל הוא ניכר מאד וגם מספר ילדיהם הוא ראוי להחבד.

ואשר להתאזרחותם של זרים היושבים בצרפת: כל אלה שנולדו בצרפת רשאים עד לשנת ה'21 לימדי חייהם להיות נחשבים כנתיני צרפת מבלי שיוצקו לפרוצדורה רשמית כלשהי, כל זר מ'21 שנה ומעלה, השוכן בצרפת שלש שנים למצער, וכאי להתאזרח; עד הנה נדרשה ישיבת-קבע של עשר שנים רצופות, מי שהביא תועלת מיוחדת לצרפת מעמידן לו את שלש השנים על שנה אחת.

המאזרחים נהנים מכל הנכויות הפוליטיות חסר אחת: אין הם רשאים להבחר למסדרות המהוקקים העליונים - הסינאט, בית הנבחרים - כי אם כעבור עשר שנים מיום התאזרחותם.

החוק החדש מקל בהרבה על הפרוצדורה הרשמית של ההתאזרחות, הודות להתאמצותם של הציר שרל לבדו ומיניסטר המשפטים ברטו הוקמו לשכות מיוחדות ומדי שבוע בשבוע מתאזרחים עתה כ'1200 נתינים זרים, בהקבלה למספרים של השנים הקודמות יש כאן תמורה כבירה, המספר הזה בא למצדנו, כי כל שנה ושנה חוסף

להגירה רחבה, אם גם לא במדה כמו עד עתה, וביתוד הגדל קליטת העובד החקלאי.

חוקי-ההתאזרחות החדש, ההקלות הרבות, וביתוד ההסתמקות בישיבת-קבע של שלש שנים למתן-האזרחות - יגרמו בודאי תועלת חשובה הן לזרים, שיהיו רשאים ליהנות מכל הנכויות וההיות פטורים מפעמסת המסים והאזרחויות המיוחדים הרובצים על שכמם והן למדינה כולה.

מוסבר מפילא, שהמהגרים היהודים סמתינים משכבד להקלות האלה, רק מעטים מהם אומרים לתור לארצות מוצאם וכהיותם נתינים זרים מאונס נתי קלים הם עם כל פסיעה קלה בקשיים וחומרות, קשה אסנם להעריך בדיוק הימים החת אחרותה הלאומית של צרפת, צריך לזכור, כי במשך 87 שנים האחרונות משמשת צרפת כלי קנוז חשוב לארפי מהגרים הקובעים את סדרם במסיכות מקום - אומה אומה בכפיפה משלה - ומקצתם מהישיבים אפילו כתי חוות ידועים, ביתוד בגלילי-הספר.

יציאת הזרים, הקיימת עתה בצרפת, המניעה בחדשים האחרונים לאלפים איש בכל תודש - אינה אלא הוסעת-ארעי, שמקורה במשבר הכלכלי ושסופה קרוב לבוא, הזרים - ביתוד הפועלים - רוצים ברוב מינים להשתקע בצרפת, בשורה הראשונה מהאזרחים אלימנמים הקרובים לנוצ הצרפתי, שהסתגלותם אינה חמורה ביותר - בגנים, אימלקים, אסממים, שויצרים צרפתיים - הבאים מתוך המדינות הסמוכות ואשר מהם צפויה סכנה במקרה של סכסוכים הער חידים להתנלע בין צרפת ואחת המדינות השכנות הללו, מספר המהגרים בני המדינות האלה הוא גדול מאד, מבין 2,845,214 זרים שנמצאו בראש השנה 1925 בצרפת היו: 807,659 איטלקים, 467,156 אסממים, 460,000 בלגים 146,273 שויצרים, כשמע ש'1881.088 זרים - קרי 65 אחוז - מוצאם מארבע האומות הנזכרות.

מתוך כל המעטים האלה - משום שהאלימנמים הניל נוחים להסתגלות ומשום שאפשר להשתמש בהם דהרי הזרי ריב פוליטיים שלא לטובתה של צרפת - נעשית התאזרחותם למצות השעה שאין להתמצנה, ביתוד לגבי אלה ששלחו אח ידם בעבורת ארמה, קנו קרקעות, העלו את משפחותיהם וכיוצא באלה.

משאר האומות נמצאים רק הפולנים במספר חשוב - 310,265 איש - ורובם עסוקים בתעשייה והיים בקרבתי מגורים ובצפיפות-שמת בצפונה של צרפת ויש להם אפכולות, כמרים, עתודים וכי משלהם, גם התבוללותם של אלה רצויה לצרפת מאד.

הנה לפנינו בשרמוטים קלים הפולדי-טיקה החדשה של המשלה הצרפתייה בשאלת-הזרים, יש בה משום החקדמות מרובה לגבי המצב הקיים, שנועדרה ממנו כל פוליטיקה מסוימת, אין זה מן הנמנעות כי עם חום המשבר הכלכלי דהאידינא יסחחו שעריה של צרפת

את מספר היהודים שנאו לנוך לצרפת, אולם אין הוא מצער, מדינאי צרפת מבינים יפה, שהאלסנט היהודי נוח להתאזרח מהיותו פטור מטיקה פוליטית עם ארצות מוצאו, אמנם, סמתינה כלכי ליה אין היהודי גמנה ע"י המתוקנים שכסהגרים, משום שאינו עוסק אלא במדה קטועה בתרושת הכבדה ובהקף לאות, גסיעה של המשלה הצרפתייה ובהדרכתו של ועד הרגירה בפאריס (עטיגדירקט-האיאט) הודכת ומתבצרת הפנטה המכוונת להעביהם של קצת יורדים מחוסרי עבודה לחקלאות, סיסם של הנסיונות האלה לוסה בעירפל, אולם אם כה זכה והתאזרחותו של החקלאי היהודי ודאי שתקל.

מ. ירבבלום